

Informasjon om bispekandidater

Herborg Oline Finnset

DEN NORSKE KIRKE
Nidaros bispedømmeråd

BISPENOMINASJON I NIDAROS

CURRICULUM VITAE

NAVN: HERBORG OLINE FINNSET

PERSONLIGE OPPLYSNINGER

Fullt navn: Herborg Oline Finnset

Fødselsdato: 28.mars 1961

Adresse: Edgar B Schieldrops v 12 D, 7033 Trondheim (fra 20.januar 2017)

Mobiltelefon: 97001437

E-post: hf359@kirken.no

Nåværende stilling: prost i Strinda, Nidaros

Ordinasjonsdato: 03.07.1988

Ordinasjonssted: Oslo

UTDANNING

Årstall	Studium	Stuedsted
1987	Cand theol	Menighetsfakultetet
1988	Praktikum	Menighetsfakultetet
2000	Kulturfag (årsenhet, 60 stp)	Høgskolen i Finnmark/UiT
2003	AVU, Arbeidsveilederutdanning	ansv:Bispemøtet /PF
20013	Godkjenning som arbeidsveileder	
2011	Åpent fordypingsemne praktisk teologi «Keltiske impulser til miljøbevisst teologi og spiritualitet» 10 stp	Menighetsfakultetet
2015	Innføring i kunstvitenskap 10stp	Norges Arktiske Universitet UiT
2016	Religioner og livsyn i Sápmi,10 stp	Norges Arktiske Universitet UiT

ANDRE KURS OG ANNEN FAGKOMPETANSE MED RELEVANS FOR BISPETJENESTEN

1996-97	Lederutviklingskurs for kvinnelige teologer	Praktisk-Teologisk seminar
2006	Modul for tillitsvalgte, trinn 3	Presteforeningen

ARBEIDSERFARING

Årstall	Stillingsbetegnelse	Arbeidsgiver
1988-98	Residerende kapellan, Hammerfest	Nord-Hålogaland bispedømmeråd
1998-2005	Kapellan I i Lenvik, Senja prosti	Nord-Hålogaland bispedømmeråd
2005-jan 2017	Domprost i Tromsø domprosti	Nord-Hålogaland bispedømmeråd
Fra 25.01.17	Prost i Strinda, Nidaros	Nidaros bispedømmeråd

RELEVANTE VERV

Årstall	Verv/rolle	Kommentar
1993-95	Lokallagsleder i Presteforeninge, Hammerfest lokallag	
1993-95	1.vararepr til sentralstyret i Presteforeningen	
1999-2001	Medlem i Nord-Hålogaland stiftsstyre i Presteforeningen	
2001-2004	Leder i Nord-Hålogaland stiftsstyre i Presteforeningen	
2001-2003	Medlem i Hovedstyret i Presteforeningen	
2005-2008	1.vararepr til styret i Opplysningsvesenets Fond	
2004-2006	1.vararepr til Menighetsfakultetets styre	
2006-2010	Styremedlem Menighetsfakultetets styre	
2010-2012	1.vararepr til Menighetsfakultetets styre	
2012-2016	Styremedlem Menighetsfakultetets styre	

SPRÅK

Norsk og engelsk: godt, skriftlig og muntlig. Tysk: ganske godt, muntlig og skriftlig

ANDRE OPPLYSNINGER, PROSJEKTER E.L.

Deltaker i planlegging og gjennomføring av en del kirkelige markeringer:

- Gudstjenesten på Verdens Miljøverndag i Tromsø i juni 2007 og i prosjektet Skaperverkets Dag 2007
- Medlem i prosjektgruppa som tok ansvar for å arrangere Ingrid Bjerkås-jubileet i 2011 (arrangementet i Berg på Senja)
- Sammen med andre gode krefter har jeg vært med på å etablere Tromsø Internasjonale Kirkefestival, som har funnet sted årlig siden 2006. Mangeårig styremedlem.
- deltatt i programkomiteene for bispedømmets studieturer for prester i 2006 til Skottland, og om ekklesiologi og kirkeordning i 2013 (til Uppsala og Luleå)

DEN NORSKE KIRKE
Nidaros bispedømmeråd

BISPENOMINASJON I NIDAROS

SVAR PÅ SPØRSMÅL

NAVN: HERBORG FINNSET

1. HVORFOR HAR DU LYST TIL Å BLI BISKOP I NIDAROS BISPEDØMME?

Nidaros bærer med seg noe av det beste i norsk tradisjon og kirkeliv. Nidaros er både moderne og jordnært, jordvendt og himmelvendt. Nidaros har kirkelige tradisjoner som jeg kjenner meg hjemme i, og jeg tror at jeg har kunnskap og erfaringer som gjør at jeg kan bidra på veien videre.

2. HVA ER ETTER DIN OPPFATNING BISKOPENS VIKTIGSTE OPPGAVER?

Å se og oppmuntre: Se kirkemedlemmer, medarbeidere og tilsatte, og bidra til levende tro, inspirasjon og arbeidsglede

Å veilede og rettlede: Biskopen har tilsynsmyndighet, og må både vite hvordan det står til, og ta tak i de ting som må endres

Å peke på Kristus: gjennom forkynnelse, samtaler og annen kommunikasjon å bidra til en styrket, frimodig gudstro hos mine medmennesker.

3. HVA ER DIN FORSTÅELSE AV BISKOPENS ROLLE I KIRKEN?

I dagens kirkeordning er det et finstemt samvirke mellom det vi kaller «embete og råd», mellom de ordinerte lederne og de valgte rådene. Dette er biskopen en integrert del av i utøvelsen av sin rolle. Biskopen er en kirkelig leder. Vi kan godt kalle biskopen en symbol-figur, på den måten at biskopen har en myndighet og en rolle som er større enn personen, på vegne av kirka. I kraft av tilsynet og ansvaret for prestene og de vigslede medarbeidere har biskopen et særlig ansvar for å følge opp gudstjenesteliv og menighetsliv. Det må ikke bli bare en symbolsk ledelse: for å kunne både oppmuntre, veilede og rettlede må biskopen ha verktøy som gjør ham eller henne i stand til å følge opp de vedtak som biskopen gjør. Ofte leder biskopen gjennom andre.

4. HVA MENER DU EN BISKOP I NIDAROS BISPEDØMME BØR PRIORITERE?

Holde god kontakt med menigheter og medarbeidere i alle deler av bispedømmet, direkte eller gjennom nære medarbeidere.

Det særlige ansvaret for sørsamisk kirkeliv ligger på Nidaros, og må ha oppmerksomhet.

Være en som målbærer kirkas syn i det offentlige rom, og som i gode stunder kan være med å åpne dører.

5. HVA ER KIRKENS HOVEDUTFORDRINGER I DAG, OG I TIDEN FRAMOVER, SLIK DU SER DET?

Store forandringer ligger foran oss. Jeg drømmer om en kirke som

- har gudstjenesten og bønner som et levende pulsslag
- er en stedegen folkekirke som har kraft i seg til å møte mennesker med en livsnær Kristus-forkynnelse.
- som har rom for de som oppsøker den
- som er uredd og modig i møte med urett, og kan møte dilemmaer med varme og forståelse
- som våger å tematisere de sakene som er aktuelle i samfunnet den er en del av.

Kirken må være kirke på en slik måte at kirken og dens budskap oppleves som relevant, uten at kirken taper seg selv og sin egenart: Kirken kan bare være kirke gjennom hele tiden å søke seg inn mot grunnen til at kirken finnes: fortellingen om Jesus Kristus.

Kirkens hovedutfordring er å opprettholde og stadig ny-definere og arbeide med sin rolle og oppgave som en bekjennende, misjonerende, tjenende og åpen folkekirke. Den må hele tiden prøve sin teologi, sine handlinger og sin kommunikasjon på Skriften, vårt lutherske ståsted, og vår egen samtid. Barn og unge trenger møter med kirka som gir dem kunnskap og tro, tilhørighet og frimodighet.

Kirken må gjennom sin praksis vise sammenhengen mellom tro og handling. Kirka må våge samtalen med annerledes troende, og med endrede religiøse uttrykk der vi er.

I de neste årene har vi også store organisasjonsmessige utfordringer; hvordan skal kirkeorganisasjonen vår best «skrus sammen» på best og riktigst måte?

6. HVA VIL DU LEGGE MEST VEKT PÅ FOR Å IVARETA BISKOPENS ROLLE SOM KIRKELIG LEDER MED TILSYNSANSVAR I BISPEDØMMET?

Holde en god dialog med de som er «lytteposter»: proster, kirkeverger, bispedømmeråd, fagmedarbeidere på bispedømmekontoret. Bidra til kompetansebygging. Sørge for å være til stede for å se og høre selv, og knytte relasjoner.

7. HVA VIL DU LEGGE MEST VEKT PÅ FOR Å IVARETA BISKOPENS ROLLE SOM INSPIRATOR OG VEILEDER OVERFOR PRESTENE, MEDARBEIDERE, MEDLEMMER AV VALGTE RÅD, SAMT OVERFOR MENIGHETENE OG KIRKENS MEDLEMMER?

Sørge for å sette av tid til å være «ute», der folk er: delta på gudstjenester, personalsamlinger, møter, fagsamlinger og andre steder hvor kirkens medlemmer og menighetene møtes.

Sørge for å sette av tid til å være «inne»: sette av tid til å skaffe konkret kunnskap om hva som rører seg i tida, og tid til fordypelse .

Arbeide med hvordan vi kan komme mer «frampå» i kommunikasjon med våre medlemmer; hvordan kan vi f.eks. bruke sosiale medier og andre informasjons-strømmer mer proaktivt ?

8. HVA ER KJERNEN I DIN FORKYNNELSE?

Gud er livets og gledens Gud: Det er ikke en ukjent Gud vi møter, men Gud som har gitt seg til kjenne midt i mellom oss: I inkarnasjonen, i det at Gud ble menneske i og gjennom Jesus Kristus, åpenbarer Gud seg. I korshendelsen åpenbarer Kristus også det sant menneskelige: Inkarnasjonen og frelsen hører uløselig sammen. Dette får betydning for hvordan vi ser på all Guds skapning.

Gud er fellesskapets Gud: det var da Jesus brøt brødet at de kjente ham igjen en kveld i Emmaus: I nattverden er Kristus selv til stede, og gir oss og er Livets brød. Vi mennesker er overgitt til hverandre. Kirka kan aldri slutte å se sine medmenneskers nød

Gud er håpets Gud: Jorden er stedet for Guds åpenbaring, - og vi bekjenner troen på legemets oppstandelse hver søndag. Den Hellige Ånd hjelper oss til å holde oss fast i Guds løfter: *Troen er et pant på det vi håper.*

9. HVORDAN VIL DU BESKRIVE DEG SELV SOM FORKYNNER OG HVA LEGGER DU VEKT PÅ Å FORMIDLE?

Jeg er opptatt av å kunne dele kunnskap. Mange av våre gudstjenestedeltakere synes det er spennende å få vite noe nytt, noe som kan slippe nytt lys inn på en fortelling. Gir vi plass nok til undringen, og mysteriet ? Jeg er opptatt av å formidle håpet og gleden.

10. HVILKE VISJONER HAR DU FOR NIDAROS BISPEDØMME OG DEN NORSKE KIRKE FRAMOVER?

Nidaros har en unik mulighet til å binde sammen synlige, gamle tradisjoner med nye impulser. Jeg håper at Nidaros bispedømme og Den norske kirke er frimodige, rause og åpne, og arbeider for rettferdighet og likeverd. Jeg ønsker meg en kirke som kan holde fokus på evangeliet og gleden i en tid vi vet blir krevende på det organisatoriske planet.

11. HVA VIL VÆRE DITT SÆRLIGE BIDRAG INN I BISPETJENESTEN I NIDAROS BISPEDØMME?

Jeg håper at folk opplever at de møter en biskop som er oppriktig interessert i dem og bryr seg om dem. Jeg ønsker å bidra til gode og sannferdige innspill i samfunnsdebatt og verdispørsmål og prøve å være en relevant samarbeidspart for mennesker av god vilje som vil være med og skape forandringer til det bedre. Jeg har lang organisasjonsmessig erfaring, som domprost stiden 2005 i et annet bispedømme, med noen perioder som fungerende biskop og de fleste av biskopens oppgaver, gir meg en god plattform å starte på.

12. HVORDAN VIL DU SOM BISKOP I NIDAROS BISPEDØMME IVARETA DET TEOLOGISKE MANGFOLDET I BISPEDØMMET?

Å tenke forskjellig er en rikdom. Jeg vil bidra til at vi møter hverandre i åpenhet og respekt, og snakker respektfullt om hverandre. Å være romslig betyr ikke å være konturløs, men å tåle at andre tenker og handler annerledes enn en selv.

13. HVORDAN VIL DU BIDRA TIL Å REALISERE FOLKEKIRKEN I NIDAROS BISPEDØMME?

Trosopplæring, gudstjenestene og de kirkelige handlinger er viktige plattformer for folkekirkens fortsatte liv som levende folkekirke. Men kan ikke snakke for stort og godt om disse arbeidsområdene!

14. HVILKEN KJENNSKAP HAR DU TIL LANDSDELEN, HERUNDER TIL BISPEDØMMET OG DE KRISTNE OG KULTURELLE TRADISJONENE HER, INKLUDERT SØR-SAMISK KIRKE- OG KULTURLIV?

Nidaros er kjent for sterke bånd til kirka, både ut fra gamle, sterke tradisjoner og nyere historie. Vi kan fremdeles se spor i bygder og tettsteder av hvor vekkesbevegelsene stod sterkt, og hvor det var gudstjenesten som var det primære samlingsstedet, og industristedene med en mer kirkekritisk tradisjon. Trondheim, en av landets største byer, er også hjem for mennesker fra mange land og religioner. Et nytt landskap åpner seg, som krever noe annet av oss.

Jeg er godt orientert på samisk kirkeliv, men rimeligvis mest på nord-samisk. En del av problemstillingene er de samme. Den samiske befolkning har, med sin urfolksstatus, et særlig krav på vern av sin kultur og sitt språk. Her gjelder det å være våken på å ivareta de som har språket i behold, og de som har mistet det. Også på steder hvor språket er gått tapt, er det verdifullt å fremheve språklige eller kulturelle markører i kirkelig sammenheng. Utviklinga med etableringa av sør-samisk menighet er svært gledelig, og gir grunn til framtidshåp.

Fra tradisjonell samisk kulturforståelse kan dagens kirke ha en hel del å lære når vi skal begrunne en annen tilnærming til natur og skaperverk.

15. HVA KAN DU MED DIN KOMPETANSE TILFØRE BISPEKOLLEGIET OG BISPEMØTET?

Jeg er en praktiker, men en praktiker med et bredt orienteringsfelt. Jeg har mange års erfaring fra menighetstjeneste, og fra ledelse av medarbeidere knyttet til menighetene. Min erfaring fra organisasjons- og arbeidsliv er ei nyttig erfaring. Jeg tror jeg har såpass kunnskap om urfolks-relaterte spørsmål at jeg kan være en bidragsyter. Å være kvinne er på noen felter annerledes enn å være mann – det er en styrke.

16. BESKRIV KORT DIN TEOLOGISKE PROFIL OG DITT STÅSTED I DEN NORSKE KIRKE?

Jeg håper at andre vil si at det er: Sentral i evangeliet, radikal i spørsmål som handler om hvordan vi lever og innretter oss. Jeg befinner meg nok litt til venstre for midten. For meg er gudstjenesten svært viktig. Jeg har vokst opp i en sammenheng hvor de aktive kristne gikk på møter og foreninger, men også på gudstjenester. Dåpen er inngangsbilletten i kirka. Kirken er et fellesskap hvor vi hører sammen, på tross av ulikhetene.

Jeg er glad for at det nå har blitt mulighet for vigsel i kirkene for personer av samme kjønn.

-Ekklesiologi: samvirket mellom embets- og rådslinjen i Den norske kirke blir ofte problematisert. Denne modellen har også sin styrke, med institusjonaliserte dialog-punkter i en beslutningsprosess. Både det synodale og det episkopale aspekt er uoppgivelig for Den norske kirke i en framtidig kirkeordning.

17. HVORDAN VIL DU FORHOLDE DEG TIL AT DET I DEN NORSKE KIRKE ER TO SYN PÅ KIRKELIG VIGSEL AV LIKEKJØNNEDE, OG HVORDAN VIL DU SOM BISKOP FORHOLDE DEG TIL DE SOM IKKE HAR SAMME SYN SOM DEG?

Jeg anerkjenner andres rett til å tenke annerledes enn meg. Jeg vil være en biskop som holder dørene åpne, - også for de som ikke kan se på samliv mellom to av samme kjønn som et ekteskap, og som ikke kan gå inn for likekjønnet vigsel. I dag er muligheten til å si nei til å medvirke ved slike vielser viktig for noen. For meg vil det være avgjørende å ivareta muligheten for de det gjelder: at de kan få gi hverandre sitt ja og bli bedt for i sin lokale kirke. Jeg ønsker å forholde meg til dette spørsmålet på en sånn måte at jeg ikke stenger for dialog med verken den ene eller andre gruppering.

18. HVORDAN VIL DU KARAKTERISERE DEG SELV SOM PERSON?

Pliktoppfyllende, snill og ganske robust. Tradisjonsorientert. Glad. Vitebegjærlig.